

Решение на Съда (втори състав) от 10 февруари 2021 г. — RFA International LP/Европейска комисия(Дело C-56/19 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Дълпинг — Внос на феросилиций с произход от Русия — Регламент (ЕО) № 1225/2009 — Член 11, параграфи 9 и 10 — Отхвърляне на искания за възстановяване на платени антидълпингови мита — Конструирана експортна цена — Преценка за отразяването на антидълпинговите мита в препродажните цени и производните от тях продажни цени в Европейския съюз — Задължение за прилагане на същата методология, която е била приложена при разследването, довело до налагането на антидълпинговото мито — Промяна в обстоятелствата — Приспадане на платени антидълпингови мита — Окончателни доказателства)

(2021/С 128/03)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: RFA International LP (представители: Б. Евтимов, адвокат, М. Крестянова и Е. Боровиков, адвокати, N. Tuominen, avocată, и D. O’Keeffe, solicitor)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: първоначално J.-F. Brakeland, A. Demeneix и P. Němečková, а впоследствие J.-F. Brakeland и P. Němečková)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда RFA International LP да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 155, 6.5.2019 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 11 февруари 2021 г. (преюдициално запитване от Raad van State, Grondwettelijk Hof — Белгия) — Katoen Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV (C-407/19), Middlegate Europe NV (C-471/19)/Belgische Staat (C-407/19), Ministerraad (C-471/19),(Съединени дела C-407/19 и C-471/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Член 45 ДФЕС — Свободно движение на работници — Член 49 ДФЕС — Свобода на установяване — Член 56 ДФЕС — Свободно предоставяне на услуги — Извършване на пристанищна дейност — Пристанищни работници — Достъп до професията и набирание на работници — Ред за признаване на пристанищните работници — Пристанищни работници, които не са включени в квотата за работници, предвидена от националното законодателство — Ограничаване на срока на трудовия договор — Мобилност на пристанищните работници между различни пристанищни зони — Работници, заети с логистична дейност — Сертификат за безопасност — Императивни съображения от общ интерес — Безопасност в пристанищните зони — Закрила на работниците — Пропорционалност)

(2021/С 128/04)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Raad van State, Grondwettelijk Hof

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Katoen Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV (C-407/19), Middlegate Europe NV (C-471/19)

Ответници: Belgische Staat (C-407/19), Ministerraad (C-471/19)

в присъствието на: Katoen Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV, Koninklijk Verbond der Beheerders van Goederenstromen (KVVBG) CVBA, MVH Logistics en Stuwadoring BV

Диспозитив

- 1) Членове 49 ДФЕС и 56 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба, която задължава лица или предприятия, които желаят да извършват в пристанищна зона пристанищни дейности, включително дейности, които не са свързани с товаренето и разтоварването на плавателни съдове в тесен смисъл, да използват само пристанищни работници, признати за такива при условията и по реда, определени въз основа на тази правна уредба, доколкото посочените условия и ред се основават, от една страна, на обективни, недискриминационни и предварително известни критерии, които позволяват на пристанищните работници от други държави членки да докажат, че отговарят в тяхната държава по произход на изисквания, равностойни на прилаганите спрямо местните пристанищни работници, и от друга страна, не установяват ограничена квота от работници, които могат да бъдат признати за пристанищни работници.
- 2) Членове 45 ДФЕС, 49 ДФЕС и 56 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която:
  - признаването на пристанищните работници се извършва от административна комисия, съставена поравно от членове, определени от организациите на работодателите и от организациите на работниците,
  - в зависимост от необходимостта от работна ръка тази комисия решава също така дали признатите работници трябва да бъдат включени в квота за пристанищни работници, като се има предвид, че за пристанищните работници, които не са включени в тази квота, срокът на признаването им е ограничен до срока на действие на трудовия им договор, така че трябва да започне нова процедура за признаване за всеки нов договор, който те сключват, и
  - не е предвиден максимален срок, в който посочената комисия трябва да се произнесе.
- 3) Членове 45 ДФЕС, 49 ДФЕС и 56 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба, съгласно която, освен ако може да докаже, че отговаря на равностойни условия в друга държава членка, за да бъде признат за пристанищен работник, работникът трябва:
  - да бъде обявен за годен от медицинска гледна точка за пристанищна работа от външна служба за превенция и защита на здравето на работното място, с която е свързана организация на работодателите, в която задължително членуват всички действащи в съответната пристанищна зона работодатели,
  - да е преминал психотехническите тестове, проведени от органа, определен от тази организация на работодателите,
  - да следва в продължение на три седмици подготовителните курсове във връзка с безопасността на работното място, свързани с придобиването на професионална квалификация, и
  - да положи успешно окончателния изпит за това обучение,

доколкото задачата, възложена на организацията на работодателите и евентуално на синдикатите на признатите пристанищни работници при определянето на органите, натоварени с извършването на такива прегледи, тестове или изпити, не може да постави под съмнение прозрачния, обективен и безпристрастен характер на последните.
- 4) Членове 45 ДФЕС, 49 ДФЕС и 56 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба, съгласно която пристанищните работници, признати за такива в съответствие със законоустановения режим, приложим за тях преди влизането в сила на тази правна уредба, запазват въз основа на последната качеството на признати пристанищни работници и се включват в предвидената в посочената правна уредба квота за пристанищни работници.
- 5) Членове 45 ДФЕС, 49 ДФЕС и 56 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба, която предвижда, че прехвърлянето на пристанищен работник в квота за работници в пристанищна зона, различна от тази, в която е бил признат, е обвързано с условия и ред, определени в колективен трудов договор, доколкото последните се оказват необходими и пропорционални с оглед на целта да се гарантира безопасността във всяка пристанищна зона, което запитващата юрисдикция трябва да провери.

- б) Членове 45 ДФЕС, 49 ДФЕС и 56 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба, която предвижда, че работниците, заети с логистична дейност, трябва да притежават издаден при представяне на карта за самоличност и трудов договор „сертификат за безопасност“, чиито ред и условия за издаване, както и процедурата, която трябва да се следва за получаването му, се определят в колективен трудов договор, при положение че условията за издаването на такъв сертификат са необходими и пропорционални на целта да се гарантира безопасността в пристанищните зони и предвидената процедура за получаването му не налага неразумни и несъразмерни административни тежести.

(¹) ОВ С 288, 26.8.2019 г.
ОВ С 348, 14.10.2019 г.

Решение на Съда (шести състав) от 11 февруари 2021 г. (преюдициално запитване от Court of Appeal — Ирландия) — Наказателно производство срещу К.М.

(Дело C-77/20) (¹)

(Преюдициално запитване — Обща политика в областта на рибарството — Регламент (ЕО) № 1224/2009 — Режим на контрол за осигуряване на спазването на правилата на общата политика в областта на рибарството — Използване на борда на риболовен кораб на устройство, позволяващо автоматично сортиране по размер на рибата — Член 89 — Мерки за осигуряване на спазването на правилата — Член 90 — Наказателни санкции — Принцип на пропорционалност)

(2021/C 128/05)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Court of Appeal

Страна в главното производство

К.М.

в присъствието на: Director of Public Prosecutions

Диспозитив

Членове 89 и 90 от Регламент (ЕО) № 1224/2009 на Съвета от 20 ноември 2009 година за създаване на система за контрол на Общността за гарантиране на спазването на правилата на общата политика в областта на рибарството, за изменение на регламенти (ЕО) № 847/96, (ЕО) № 2371/2002, (ЕО) № 811/2004, (ЕО) № 768/2005, (ЕО) № 2115/2005, (ЕО) № 2166/2005, (ЕО) № 388/2006, (ЕО) № 509/2007, (ЕО) № 676/2007, (ЕО) № 1098/2007, (ЕО) № 1300/2008, (ЕО) № 1342/2008 и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 2847/93, (ЕО) № 1627/94 и (ЕО) № 1966/2006, при прочита им в светлината на принципа на пропорционалност, закрепен в член 49, параграф 3 от Хартата на основните права на Европейския съюз, трябва да се тълкуват в смисъл, че — при условие запитващата юрисдикция да извърши необходимите проверки — допускат национална разпоредба, която, за да санкционира нарушение на член 32 от Регламент (ЕО) № 850/98 на Съвета от 30 март 1998 година относно опазването на рибните ресурси посредством технически мерки за защита на младите екземпляри морски организми, изменен с Регламент (ЕС) № 227/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 13 март 2013 г., предвижда не само налагането на глоба, но също и задължителна конфискация на улова и на забранените или неоттоварящи на изискванията риболовни съоръжения, открити на борда на съответния кораб.

(¹) ОВ С 137, 27.4.2020 г.

Жалба, подадена на 31 юли 2020 г. от AL срещу решението, постановено от Общия съд (осми състав) на 10 юни 2020 г. по дело T-83/19, AL/Комисия

(Дело C-356/20 P)

(2021/C 128/06)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: AL (представители: S. Rodrigues, A. Blot, адвокати)

Друга страна в производството: Европейска комисия